

Suomen riistakeskuksen asianumero: 338/00.01.00.00.00/2025

Maa- ja metsätalousministeriö

kirjaamo.mmm@gov.fi

Viite: Lausuntopyyntö 27.11.2025 Lausuntopyyntö maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta susikiintiöksi. Asianumero VN/35056/2025

Asia: Suomen riistakeskuksen lausunto luonnoksesta asetukseksi alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2025-2026.

Suomen riistakeskus kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto luonnoksesta asetukseksi alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2025-2026.

Suomen riistakeskus pitää asetulusuonnosta tarpeellisena ja perusteltuna. Suomen riistakeskuksella ei ole huomautettavaa kiintiömääriin tai kiintiöalueisiin, jotka perustuvat Suomen riistakeskuksen maa- ja metsätalousministeriölle tekemään esitykseen suden kiintiömetsästyksestä.

Suomen riistakeskuksen alueilla on tarkasteltu ennen riistakeskuksen lausunnon laatimista, millaista lisätietoa esitykseen sisältyvien kiintiöalueiden susimääristä on kertynyt Suomen riistakeskuksen esityksen tekemisen jälkeen. Myös susien liikkumisalueiden osalta on tehty tarkastelua sen arvioimiseksi, onko erityisiä tarpeita esittää muutoksia kiintiöalueiden rajoihin. Suomen riistakeskus on näiden tarkastelujen perusteella päättänyt siihen, että muutoksia kiintiöalueiden susimääriin tai kiintiöalueiden rajoihin ei esitetä.

Kiintiöasetuksen nojalla sallitun suden metsästyksen vaikutus susikantaan riippuu paljon siitä, kuinka täysimääräisesti kiintiö onnistutaan hyödyntämään. Kiintiön mitoitus on Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan sopiva suhteessa Suomen susikannan kokoon, susikannan arvioituun kasvupotentiaaliin ja asetettuun suotuisan suojelutason viitearvoon.

Ruotsissa sutta on metsästetty jo vuosien ajan hyvin samankaltaisella menettelyllä, kuin Suomessa on nyt tarkoitus käyttää. Ruotsissa on todettu, että suurin osa metsästyksellä tyhjentyneistä reviireistä asutetaan uudelleen vuoden sisällä. Tiheän susikannan alueella reviirit täyttyvät nopeammin kuin harvemman kannan alueella. Jos alueelle jää metsästävämmämiä nuoria susia, nämä ottavat nopeasti reviirialueen elinalueekseen ja reviiri täyttyy siten nopeasti (Sand H. et al. 2022: Spatial dynamics in the Scandinavian wolf population – effects of increased population size and culling <https://publications.slu.se/?file=publ/show&id=117905>).

Asetulusuonnoksessa kiintiöpyyntiä on painotettu läntiseen Suomeen, jossa suuri osa Suomen susikannasta elää. Etukäteen on vaikea arvioida, kuinka nopeasti tyhjennetyille reviireille syntyy seuraava susipentue. Reviirien uudelleen asutus tulee kuitenkin olemaan nopeinta läntisen Suomen susitiheillä alueilla. Reviirien täyttymistä on tarkoitus seurata aktiivisesti, jotta tulevien vuosien kiintiöiden mitoituksella ja pyynnin kohdentamisella voidaan vaikuttaa susikannan alueelliseen kehitykseen tarkoituksenmukaisella tavalla.

Saaliiksi saaduista susista on metsästäjän toimitettava DNA-näyte Luonnonvarakeskukselle. Metsästyksen vaikutusten seurannan näkökulmasta olisi tarkoituksenmukaista, että metsästäjiltä saataisiin vapaaehtoisuuteen perustuen myös susien lisääntymisstatuksen ja iän määrittämiseen tarvittavat näytteet. Suomen riistakeskus ja Luonnonvarakeskus ovatkin valmistelleet näytekeräystä,

jossa saaliiksi saaduista susista toivotaan saatavan tutkimukselle urosten osalta nyljetty pää ja naaraiden osalta nyljetty ruho. Näytteiden ottaminen ja toimittaminen on tarkoitus ohjeistaa metsästäjille Suomen riistakeskuksen järjestämissä koulutustilaisuuksissa. Tilaisuuksissa on tarkoitus myös toimittaa metsästäjille ohjeet ja materiaalit näytteiden ottamiseen ja pakkaamiseen kuljetusta varten.

Suomen riistakeskus kiinnittää huomiota mahdolliseen tilanteeseen, jossa kiintiöalueen ulkopuolelle siirtyisi haavoittuneena susi, joka lopetettaisiin kiintiöalueen ulkopuolelle. Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan olisi tärkeää selvittää tällaisten tilanteiden varalta sitä, vähentääkö tällainen yksilö kiintiöalueen kiintiötä. Mielestämme tällaisen tapauksen tulisi vähentää kiintiötä.

Suomen riistakeskus on antanut alueellisille riistaneuvostoilta mahdollisuuden antaa palautetta asetusluonnoksista Suomen riistakeskuksen lausunnossa huomioitavaksi ja Suomen riistakeskuksen lausunnon perään liitettäväksi. Saatujen palautteiden perusteella esitettyä asetusluonnosta pidetään tarpeellisenä. Alueelliset riistaneuvostot pitävät tärkeänä, että suden kiintiömetsästys voidaan aloittaa vuoden 2026 alussa. Osassa palautteista tai lausunnoista otetaan kantaa kiintiöalueiden määrään maan eri osissa sekä kiintiöalueiden valinnan perusteisiin. Myös kiintiöalueiden laajuuteen ja tarpeeseen voidaan kohdentaa pyyntiä yksittäisiin susiin, otetaan osassa palautteista kantaa. Alueellisten riistaneuvostojen palautteet on koottu Suomen riistakeskuksen lausunnon liitteeksi.

SUOMEN RIISTAKESKUS

Jari Varjo
johtaja

Jarkko Nurmi
riistatalouspäälikkö

Lausunnon on valmistellut riistapäälikkö Visa Eronen

Alueellisilta riistaneuvostoilta saadut palautteet ovat Suomen riistakeskuksen lausunnon liitteenä.

Liite

Alueellisten riistaneuvostojen palautteet

Pohjanmaa

Suomen riistakeskus Pohjanmaa lausuu luonnoksesta MMM:n asetukseksi alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2025–2026 seuraavaa:

Alueellisen riistaneuvoston näkemyksen mukaan metsästysvuodelle 2025–2026 esitetty luonnos suurimmasta sallitusta saalismäärästä ja aluekohtaisista kiintiöistä on tarkoituksenmukainen. Luonnoksessa on ansiokkaasti osin painotettu suden metsästystä myös metsäpeura- ja koirasusialueille. Pyydetty koirasusi ei kuluta kiintiötä, ja siksi on tärkeää, että Luonnonvarakeskus pystyy tuottamaan riittävän nopeasti toimitetuista DNA-näytteistä tiedon yksilön tunnistamiseksi.

Alueellinen riistaneuvosto näkee, että suden metsästystä on tulevaisuudessa painotettava entistä voimakkaammin metsäpeuran esiintymisalueille metsäpeuran kannanhoitosuunnitelman mukaisesti. Metsäpeuran suojeluun on Suomessa panostettu paljon ja Suomella on merkittävä rooli koko lajin säilymisen edistämisessä. Samaan aikaan tiedetään tieteellisen tiedon pohjalta, että suden saalistuksella on merkittävä rooli erityisesti metsäpeuran vasatuottoon. Metsäpeura-alueilla suden kiintiömetsästys tulisi ulottaa koskettamaan susiparejakin.

Tulevaisuudessa suden metsästystä tulee kohdistaa lounaisen Suomen lisäksi muillekin alueille. Suden metsästyksen salliminen edistää harvaan asutuillakin seuduilla suden hyväksyntää, reiluuden tunnetta kannanhoitoon sekä luo vähintäänkin tilapäistä helpotusta vakiintuneiden susireviirialueiden koirametsästyksen mahdollistamiseen. MTK:n ja maakuntaliiton edustajien näkemysten mukaan metsästys tulisi ulottaa koskemaan yksittäisiäkin susia.

Pohjois-Karjala

Pohjois-Karjalan alueellisen riistaneuvoston lausunto MMM:n asetusluonnoksesta alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä 2025–2026

Maa- ja metsätalousministeriön lausuntopyyntö:

”Maa- ja metsätalousministeriön lausuntopyyntöä 27.11.2025. Lausuntopyyntö luonnoksesta MMM:n asetukseksi alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä 2025–2026”

Pohjois-Karjalan alueellinen riistaneuvosto on käsitellyt asiaa ja esittää seuraavaa:
Suden metsästysalueiksi Pohjois-Karjalassa tulisi kaksi aluetta.

1. Tohmajärvi-Kitee (4kpl)
2. Ylä-Karjalan alue (6kpl).

Ylä-Karjalan alueella perusteet (vahingot ja metsäpeura)

Perustelut esitykselle:

Riistaneuvosto näkee, että susien aiheuttamat ongelmat Pohjois-Karjalassa ovat jatkuneet pitkään ja koemme, että nyt esitetyt alueellisten kiintiöiden painopisteet eivät ole oikeuden mukaisia.

Pohjois-Karjalan alueella on vahva ja elinvoimainen susikanta, joka täydentyy itärajan kautta koko ajan. Pohjois-Karjalan runsas susitiheys on edesauttanut susikannan kasvua myös valtakunnallisesti.

Pohjois-Karjalan alueen sietokyky sosioekonomisten haittojen suhteen on koetuksella ja huoli saaliseläinkantojen riittävydestä on todellinen. Vahingot ja pihakäynnit ovat lisääntyneet, sekä huoli lasten ja kotieläinten turvallisuudesta on kasvanut.

Pohjois-Karjalan pohjoisosassa tulee myös huomioida kiintiön nojalla sallittavien suden metsästyksen alueissa.

Ylä-Karjalan alueella vaikuttaa susilaumat:

1. Tappojoen lauma
2. Saramon lauma
3. Tiilikan lauma
4. Höljäkän lauma
5. Panjan lauma

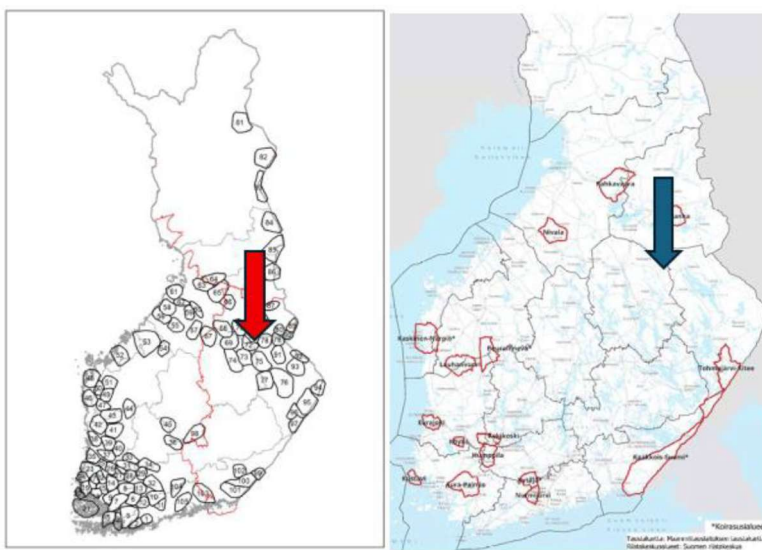
Suurimman ongelman ja huolen aiheuttaa tiivis kolmen lauman läheisyys Pohjois-Karjalan pohjoisosassa. Alueella susilaumat Saramon, Tappojoen ja Tiilikan laumat.

Tappojoen lauman yksilöt ovat osoittaneet merkkejä ihmisarkuuden menettämisestä, jonka seurauksena useita piha- ja näköhavaintoja. Sudet ovat myös tappaneet useita koiria alueella.

Alueen välittömässä läheisyydessä on Tiilikan kansallispuisto, joka on yksi kolmesta alueesta, joihin tehdään metsäpeuran siirtoistutuksia seitsemän vuoden pituisen LIFEline4Fennicus -hankkeen varoilla. Hankkeen kokonaisbudjetti on noin 9,55 miljoonaa euroa.

Mikäli halutaan edellytykset metsäpeurojen lisääntymiseen Tiilikan kansallispuistossa, tulee suden metsästyksen alueellisia kiintiötä suunnata alueelle.

KARTTALIITE

Karttaliite.

Punainen nuoli Tappojoen lauma. Sininen nuoli Tiilikan kansallispuisto metsäpeura alue.

Rannikko-Pohjanmaa

RANNIKKO-POHJANMAAN ALUEELLISEN RIISTANEUVOSTON LAUSUNTO MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖN ASETUSLUONNOKSISTA SUSIKIINTIÖKSI

Rannikko-Pohjanmaan alueellisella riistaneuvostolla ei ole huomautettavaa maa- ja metsätalousministeriön asetusluonnoksesta susikiintiöksi.

Satakunta

Satakunnan alueellinen riistaneuvosto lausuu MMM:n kiintiöasetuksen osalta seuraavaa;

Riistaneuvosto pitää kannatettavana, että suden metsästys aloitetaan ja jatkossa nyt esitettyjä käytäntöjä voidaan kehittää, mikäli reviirikohtainen metsästys osoittautuu toimimattomaksi.

Lisäksi on tärkeää, että käytössä on edelleen vahinkoperusteiset poikkeusluvut myös ajankohtana, jolloin kiintiömetsästys on sallittua. Poikkeusluvalla kaadettuja susia ei tule lukea kiintiömäärään kuuluvaksi.

Todennäköistä on, että Satakunnassa poistetut sudet korvautuvat muilta alueilta tai muilta reviireiltä tulevilla susilla. Satakunnassa suurin osa susireviireistä on muodostunut asutusten ja kylien läheisyyteen. Isoja, harvaan asuttuja metsäalueita löytyy Satakunnasta vain muutamia. Nykyisten satakunnan reviirien osalta pitäisi kartoittaa missä susireviirit voisivat sijaita. Huomioon tulisi ottaa, että säilytettävät reviirit aiheuttaisivat mahdollisimman vähän konflikteja tai turvallisuusuhkaa.

Osa neuvoston jäsenistä esittää, että lupa-alueiden tulisi olla esitettyä suurempia, ja että metsästystä tulee suunnata jatkossa myös yksittäisiin, nuoriin susiysilöihin, eikä pelkästään hävittää kokonaisia laumoja. Jatkossa ei voida odottaa vahingon tapahtumista ja vasta sitten puuttua tilanteeseen metsästämillä häirikköyksilö pois.

Uusimaa

Uudenmaan alueellisen riistaneuvoston palaute luonnoksesta maa- ja metsätalousministeriön asetukseksi alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä

Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto kiittää mahdollisuudesta antaa palautetta luonnoksesta maa- ja metsätalousministeriön asetukseksi alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä. Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto pitää todella tärkeänä, että maa- ja metsätalousministeriö on antamassa asetusta suden kiintiömetsästyksestä. On erittäin tärkeää, että susia päästäisiin metsästäämään alkuvuodesta 2026.

Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto pitää esitystä perusteltuna ja tarpeellisenä. On hyvä, että kaksi kiintiöaluetta kohdentuu myös Uudellemaalle. Uudenmaan susireviireillä on monenlaisia haasteita. Pihakäyntejä on ollut erittäin paljon ja rohkeaa käyttäytymistä sekä kotieläinvahinkoja on aiheutunut lukuisilla Uudellamaalla sijaitsevilla reviireillä. Tästä näkökulmasta kohdennustarpeita olisi ollut useammallekin reviirille. On hyvä, että kiintiön kohdentamisessa on huomioitu susikannan koko ja kehitys maan eri osissa. Vielä on vaikea arvioida, tuleeko lounaisen Suomen susikanta pienenemään pyynnin myötä, koska lounaisen Suomen susikanta on vahva ja reviirejä on paljon lähemmäs. Tämä lisää todennäköisyyttä, että yksilöiden poiston jälkeen uusi reviiri muodostuu nopeasti samalle alueelle.

Tässä vaiheessa on vielä vaikea arvioida, miten tarkoituksenmukaiseksi kiintiöiden kohdentaminen nyt käytettyjen periaatteiden pohjalta osoittautuu. Tämän arvioiminen on paremmin mahdollista tulevana vuosina ja tulevien esitysten osalta. Turvallisuutteen liittyvät tarpeet ovat Uudenmaan alueellisen riistaneuvoston näkemyksen mukaan tärkeämpiä, kuin esimerkiksi metsäpeuran suojeluun liittyvät näkökulmat, jos niitä joudutaan arvioimaan toisiaan vasten. Metsäpeurakannan turvaaminenkin on kuitenkin tärkeää ja sinänsä perusteltu näkökulma kiintiöiden kohdentamisessa. Koirasusireviireille on osoitettu merkittävä osa kiintiöiden yksilömäärästä. Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto ymmärtää tarpeen ratkoa koirasusiongelmia myös kiintiöpyynnin avulla. Tarvittaessa koirasusia tulee voida poistaa kiintiöpyynnin jälkeen, tai alueilla, joille ei ole kiintiötä, myös poikkeuslupien avulla. Jos koirasusiongelmia nyt saadaan helpotettua, olisi tarkoituksenmukaista, että koirasusialueille ei tarvitsisi kohdentaa tulevaisuudessa näin suurta osaa kiintiöstä. Kohdentamisen periaatteita on siis tarpeen arvioida tulevaisuudessa kertyvien kokemusten ja susitilanteen kehittymisen mukaan. Olisi tärkeää, että pyyntiä kohdennettaisi tulevana vuosina toisille reviireille, kuin tänä talvena, jotta ongelmiin voitaisi vaikuttaa muillakin reviireillä.

Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto pitää tärkeänä, että DNA-näytteet toimitettaisiin Luonnonvarakeskukselle nopeasti, ja myös analyysit tehtäisiin siellä mahdollisimman nopeasti, jotta tieto analyysien tuloksista olisi käytettävissä mahdollisimman pienellä viiveellä pyyntikauden aikana. Tämä on tärkeää koirasusireviirien osalta, mutta myös muuten, koska koirasusia voi esiintyä muillakin reviireillä, jolloin näiden vasta ilmenneiden koirasusien poistaminen tämän talven aikana on tärkeää.

Varsinais-Suomi

Varsinais-Suomen alueellinen riistaneuvoston lausunto asetukseksi alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2025 2026

Varsinais-Suomen alueellinen riistaneuvosto pitää esitettyjä kiintiöitä ja susimäärää yleisesti perusteltuina, mutta Varsinais-Suomen osalta riittämättöminä.

On odotettavissa, että lounaisen Suomen tiheä susikanta ja erityisesti Varsinais-Suomen alueella poistetut laumat korvautuvat nopeasti uusilla susipareilla ja -laumoilla. Tutkimustiedon sekä Ruotsin lääninhallitusten kiintiömetsästyskokemusten perusteella talvella poistettu lauma on useimmiten korvautunut uudella laumalla jo seuraavana keväänä.

On tärkeää, että tulevaisuudessa laumojen nopea korvautuminen otetaan huomioon. Poistettujen laumojen määrän tulee olla riittävän suuri, jotta kiintiömetsästys vähentää pysyvästi laumojen määrää lounaisessa Suomessa, kuitenkin suotuisan suojelutason rajoissa.

Kiintiömetsästyksen tavoitteena on susikannan vuotuinen hallittu säätely. Vahinkojen ja turvallisuusuhkien torjuminen on keskeistä kiintiöaluetta määriteltäessä. Kiintiömetsästys ei sinänsä edellytä vahinkojen tai turvallisuusuhkien osoittamista perusteluksi. Lounaisessa Suomessa käytännössä jokainen susilauma aiheuttaa vahinkoja ja turvallisuusuhkia, ja lähes jokaisessa laumassa on olemassa sisäsiirtoisuuden riski. Tämän vuoksi kiintiöjako on harkittava siten, että saavutetaan oikeudenmukainen vaikutus.

On merkille pantavaa, että ehdotettu kiintiöjako kohdistuu lähes poikkeuksetta uusille reviirialueille. Tämän seurauksena alueet, joissa susia on siedetty pidempään, jäävät ilman mahdollisuutta suden metsästyksen.